

truffet den Kautel, at Slottet uanset Kongens Død vedbliver at være til Brug for Prins Valdemar indtil hans Død. Ogsaa dette er altsaa en Grund for mig til at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 13. Saa er det endelig sagt — det er ikke sagt højt, men Mand og Mand imellem —, at Lovforslagets Ordning havde den Fordel, at, naar man overdrog Slottet til Prins Valdemar paa disse Betingelser, vilde han blive fri for Vedligeholdelsesomkostningerne. Det tror jeg ikke paa. Jeg tror ikke, at Civillisten vil afholde dem, og hvis den foreløbig afholder dem, saa tror jeg sikkert, at den vil lade sig dem refundere. Jeg tror altsaa ikke, at der vindes noget, der skulde kunne formaa mig til at fravige mit oprindelige Standpunkt i denne Sag.

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Det ærede Medlem har ikke rigtig forstaaet Forholdet, som det var, den Gang der blev bevilget Apanage til Hans kongelige Højhed Prins Christian. Det var ikke Finansudvalget, som saadant, der foreslog noget, det var Finansudvalgets Medlemmer, der paa deres Grupperes Vegne vare Medforslagsstillere til Lovforslaget om Apanage til Prins Christian; man maa derfor gaa ud fra, at Medlemmerne havde deres Grupperes Samstemning til Forslaget. Der blev ikke den Gang lavet en Kontrakt eller handlet om Sagerne . . . (*Martin Madsen*: Det har jeg heller ikke sagt). Der blev ikke truffet en saadan formelig Overenskomst, der kaldes en Kontrakt, men det blev udtrykkelig den Gang nævnt, at Forudsætningen for det Forslag, der blev indbragt, var, at vi saa ikke oftere mødte et Forslag som det, der laa for, og et saadant Forslag have vi heller ikke mødt oftere. Det var altsaa Forudsætningen, og jeg maatte derfor gaa ud fra, at Folketinget holdt paa den Forudsætning, at der kun kunde bevilges Civilliste, Apanager m. v. til den direkte regerende Linie. Det er altsaa for at imødekomme Folketinget, at jeg har stillet Forslaget, som jeg har stillet det. Jeg har sagt, at jeg personlig havde ikke haft noget imod, at man var gaaet en anden Vej, men det har jo vist sig, at Flertallet mener, at det er den rigtige Vej at gaa, og jeg ser heller ikke, at der kan være nogen reel Grund til at sætte sig imod Folketingets Mening i den Henseende. Der er for mig ikke Spor af Tvivl om, at den afdøde Konges Ønske bliver opfyldt i fuldt Maal i Realiteten. Det andet er jo et rent formelt Spørgs-

maal; det ærede Medlem kan have sin Mening derom, og jeg kan have min, men der er i alt Fald ingen Grund til at falde over Finansudvalget for den Sag.

Martin Madsen: Ja, naar Fremgangsmaaden har været den, at det er Parti-grupperne, der have stillet sig paa denne Maade, saa har Konseilspræsidenten noget mere Begrundelse for sin Affattelse af Forslaget, end jeg først havde tænkt mig, men jeg maa samtidig hævde, at denne Optræden fra Medlemmernes Side er ganske uden Betydning i den Forstand, at Tinget skulde være bundet. Det kan naturligvis aldrig binde de kommende Ting, hvorledes Medlemmerne til et givet Tidspunkt have ladet en anden Mand optræde og udtale. Kun hvad der staar i Rigsdagstidenden, eller hvad der findes i Lovform, kan være bindende for Rigsdagen, men jeg erkender, at jeg bedre kan forstaa Konseilspræsidentens Stilling, der har været med til at handle, jeg mener behandle denne Sag paa det omtalte Tidspunkt.

Men naar den højtærede Konseilspræsident siger, at Ønsket er fuldkomment efterkommet ved Lovforslaget, saa vil jeg under disse Forhold ikke bestride det, men jeg vil ubetinget bestride, at her kun er Tale om en ren Formalitet. Thi den højtærede Konseilspræsident har ikke besvaret det Spørgsmaal, som jeg fremsatte; det var for Resten heller ikke direkte stillet til ham, men jeg gjorde opmærksom paa, at ved Kongens eventuelle Død vilde Prins Valdemars Brugsret til Bernstorff bortfalde, og det er en Realitet og ikke en Formalitet.

Dinesen: De Aftaler, der blev truffet den Gang mellem de Grupper, for hvilke Finansudvalgets Medlemmer vare Repræsentanter, opfatter jeg ikke paa en saa flygtig Maade som det ærede Medlem, der nu havde Ordet. Jeg har den Mening, og jeg tror, at det vilde være uheldigt, om denne Mening ikke blev hævdet, at det kommende Ting har et Ansvar for, at det hævdes, som det foregaaende Ting har bestemt sig for, selv om det er sket under saa ubestemte Former, som det ærede Medlem nu angav for os.

Der er en Ting til, som jeg ganske kortelig maa nævne overfor det ærede Medlem, der har refereret til, hvad der blev sagt Mand og Mand imellem. Jeg har ikke hørt, at nogen her har udtalt sig saaledes om Vedligeholdelsespligten, som det ærede Medlem gjorde. Jeg har der-